

Kitöltési útmutató a 2009. évi állandó jellegű iparűzési tevékenység utáni iparűzési adóbevallási nyomtatványhoz

I. AZ IPARŰZÉSI ADÓBEVALLÁS BENYÚJTÁSÁRA KÖTELEZETTEK KÖRE

Ezt a bevallási nyomtatványt azoknak kell benyújtaniuk, akik/amelyek az **iparűzési adó alanyának minősülnek és a székhelyük, telephelyük szerinti települési önkormányzat az iparűzési adót bevezette.**

A 2002. évi XLII. Törvény 2003. évtől újradefiniálta a vállalkozó fogalmát, melynek jelentősége abban rejlik, hogy az **iparűzési adó alanyának az a vállalkozó minősül, aki a gazdasági tevékenységet saját nevében és kockázatára haszonszerzés céljából, üzletszerűen végző**

- a) a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott egyéni vállalkozó,
- b) a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott mezőgazdasági őstermelő, feltéve, hogy őstermelői tevékenységéből származó bevétele az adóévben a 600 000 forintot meghaladja,
- c) a jogi személy, ideértve azt is, ha az felszámolás vagy végelszámolás alatt áll,
- d) egyéb szervezet, ideértve azt is, ha az felszámolás vagy végelszámolás alatt áll;

A módosítás kizárólag csak a magánszemély adóalanyokat érinti. Eszerint a Htv. vonatkozásában vállalkozónak csak a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti egyéni vállalkozó, továbbá a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti mezőgazdasági őstermelő minősül. Ez utóbbi azonban csak akkor, ha őstermelői tevékenységéből származó bevétele meghaladja a 600 ezer forintot. A törvény értelmében 2003. évtől szűkebb lett a vállalkozó fogalma, hiszen – többek között – **nem tartozik ide** például az egyéni vállalkozói igazolvány nélkül tevékenykedő szakértő, tervező, vagy a 600 ezer forint bevételt el nem érő mezőgazdasági tevékenységet végző magánszemély! Ugyanakkor továbbra is adóalany marad a bírósági végrehajtó, az ügyvéd, az önálló orvos.

Az adóalany azon településeken terheli állandó jellegű iparűzési tevékenység utáni adókötelezettség, így bevallás-benyújtási kötelezettség, **ahol székhelye, illetőleg telephelye található.** A székhely és a telephely azonosítása kapcsán a helyi adókról szóló Htv. rendelkezéseiből kell kiindulni.

Székhelynek tekintendő belföldi szervezet esetében az alapszabályában (alapító okiratában), a cégbejegyzésben (bírósági nyilvántartásban), az egyéni vállalkozó esetében a vállalkozói igazolványban ekként feltüntetett hely, ilyen hely hiányában, vagy ha több ilyen hely van, akkor a központi ügyvezetés helye, a magánszemélyek esetében az állandó lakóhely. A külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe vonatkozásában a székhely alatt a cégbejegyzésben a fióktelep helyeként megjelölt helyet kell érteni.

Telephelynek minősül az adóalany olyan állandó üzleti létesítménye – függetlenül a használat jogcímétől –, ahol részben vagy egészben iparűzési tevékenységet folytat, azzal, hogy a telephely kifejezés magában foglalja különösen a gyárat, az üzemet, a műhelyt, a raktárt, a bányát, a kőolaj- vagy földgázutat, az irodát, a fiókot, a képviselőtet, a termőföldet, a hasznosított (bérbe vagy lízingbe adott) ingatlant, továbbá a hang, kép, adat vagy egyéb információ (ideértve a rádió- és televízióprogramokat is) vezetéken, kábelen, rádió, optikai úton vagy elektromágneses rendszer útján történő továbbítását szolgáló berendezést, amennyiben annak üzemeltetése rendszeres személyes jelenlétet kíván. Telephelynek minősül a vezetékes gázszolgáltatás, villamosenergia-szolgáltatás (a továbbiakban ezen alpont alkalmazásában együtt: szolgáltatás) közvetlenül a végső fogyasztónak történő nyújtása esetén azon önkormányzat illetékességi területe, ahol a szolgáltatás nyújtása a végső fogyasztó számára történik. Telephelynek számít az építőipari, valamint a nyomvonalas létesítményen végzett kivitelezési és fenntartási munkák, továbbá ezekkel kapcsolatban szerelési, szervezési, lebonyolító, szaktanácsadó, felügyeleti tevékenységek folytatásának, illetőleg természeti erőforrás feltárásának, kutatásának helye(i) szerinti település egésze, feltéve, hogy a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenységek időtartama adóéven belül a 180 napot meghaladja.

A bevallást az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott időpontig az iparűzési adót működtető székhely, telephely szerinti település önkormányzati adóhatóságához kell benyújtani!

II. A BEVALLÁSI NYOMTATVÁNY EGYES SORAI

I. A bevallás jellege

Az adózás rendjéről szóló törvény többféle esetben ír elő bevallás-benyújtási kötelezettséget. A bevallási nyomtatvány egyes (I.1., I.2., I.3., I.4., I.5., I.6., I.7., I.8.) pontjaiban a bevallás jellegét kell megjelölni.

1. EVES BEVALLÁS melletti négyzetbe X-et kell tenni, ha a vállalkozást a 2009. teljes adóévben iparűzési adókötelezettség terhelte, **továbbá** akkor is, ha az iparűzési adókötelezettség a 2008. év közben keletkezett (év közben vezette be az adót az önkormányzat vagy az adózó év közben kezdte tevékenységét) és az adókötelezettség fennállt 2008. december 31-én is. Ha teljes évben fennállt az adókötelezettség, akkor a 4. pontban a „Bevallási időszak” sorban 2009. január 1. naptól – 2009. december 31-ig terjedő időszakot kell beírni, ha az adókötelezettség év közben keletkezett, akkor az adókötelezettség kezdő napjától 2009. december 31-ig terjedő időszakot kell beírni. Például: ha a vállalkozás 2009. július 1-én létesített a településen telephelyet, vagy az adót az önkormányzat ettől az időponttól kezdődően vezette be, akkor a bevallási időszak 2009. július 1-től – 2009. december 31-ig tart. **A bevallást az adóévet követő év május 31-ig kell benyújtani!**

Azon adózóknál, amelyek a számviteli törvény alapján a naptári évtől eltérő üzleti évet választják, az adóév utolsó napját követő 150. napon kell az éves bevallást benyújtani. A bevallási időszak ebben az esetben értelemszerűen az adóév (üzleti év) első és utolsó napja közötti időszakot jelenti, amely 12 hónapra terjed ki, kivéve az áttérés évét. Ez utóbbi esetben az adóév első napja a naptári év első napjával, az utolsó napja pedig a választott mérlegfordulónappal egyezik meg.

2. ZÁRÓ BEVALLÁST kell benyújtani, ha az adózó átalakul, vagy felszámolását, végelszámolását rendelték el, vagy az egyéni vállalkozói igazolványt visszavonták, vagy adóköteles tevékenységét az adózó megszünteti, elotársaság esetén a cégbejegyzési kérelmet a cégbíróság elutasította, vagy az adózó visszavonta, az adózó székhelyét áthelyezte, telephelyét megszüntette, továbbá az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 33. §-ának (3) bekezdésében foglalt egyéb esetekben. A záró bevallás benyújtásának okát a III. pontban, a megfelelő kockában kell jelölni. A II. pontban meg kell jelölni azt az időszakot, amelyre a bevallás vonatkozik. **A bevallás benyújtásának időpontjára az adózás rendjéről szóló törvényben foglaltak az irányadók.**

Abban az esetben, ha az adózó adókötelezettsége egy adott önkormányzat illetékességi területén azért szűnik meg, mert székhelyét más településre áthelyezi vagy telephelyét megszünteti a településen, de más településeken az adókötelezettség továbbra is fennáll, akkor az adóévben fennálló adókötelezettség időtartamáról szóló bevallást csak az adóévet követő év május 31-ig kell benyújtani, kivéve, ha még a székhely-áthelyezés, telephely-megszüntetés évében az adózó más okból záró bevallás benyújtására kötelezett. Ekkor az éves bevallás és a záró bevallás melletti négyzetbe is egyaránt X-et kell tenni, a II. pontban pedig az adóévben a településen fennálló adókötelezettség időtartamát is meg kell jelölni.

Annak a vállalkozónak, aki az egyszerűsített vállalkozói adó (EVA) alanya is egyben és az iparűzési adóban az egyszerűsített adóalap megállapítását választotta, de év közben az EVA alanyisága megszűnt, az adóév első napjától az EVA alanyiság utolsó napjáig terjedő időszakra (melyet jelölni kell a II. pontban) évközi bevallást kell benyújtani az EVA bevallás benyújtásával egyidejűleg. Ilyen esetben – ha az iparűzési adóalanyiság egyébként nem szűnik meg – a I.1. sor és a I.2. sor melletti négyzetbe, továbbá a III.9. sor melletti négyzetbe is „X”-et kell tenni.

3. ELŐTÁRSASÁGI BEVALLÁST a jogelőd nélkül alakuló gazdasági társaságnak, egyesülésnek, szövetkezetnek, erdőbirtokossági társulatnak, közhasznú társaságnak kell benyújtani, az előtársasági időszak alatti vállalkozási tevékenységről. A II. pontban az előtársasági létforma alatti adókötelezettség időtartamát kell megjelölni. Az előtársasági időszaknak a jogelőd nélkül alakuló szervezet társasági, társulati szerződése (alapító okirata, alapszabálya) ellenjegyzésének, illetőleg közokiratba foglalásának napjától a cégbejegyzésbe való bejegyzésének, vagy a cégbejegyzési kérelem jogerős elutasításának, vagy a cégbejegyzési eljárás megszüntetésének napjáig terjedő időtartam minősül.

Ha az adózót a cégbíróság a cégbejegyzési kérelem benyújtásának évében bejegyezte, akkor az adót a bejegyzéstől számított 120 napon belül kell megállapítani, az előtársasági adókötelezettségéről szóló bevallást azonban csak a bejegyzést követő év május 31-ig kell benyújtani. Ebben az esetben a cégbejegyzést követő naptól az adóév utolsó napjáig tartó időszakról szóló éves bevallást is az adóévet követő év május 31-ig kell benyújtani!

Ha az adózót a cégbíróság nem a cégbejegyzési kérelem benyújtásának évében jegyezte be a cégbejegyzésbe, vagy a cégbíróság a cégbejegyzési kérelmet jogerősen elutasította, vagy az adózó a bejegyzési kérelmet visszavonta, akkor az adókötelezettség keletkezésétől az előtársasági időszak utolsó napjáig terjedő időtartamról szóló bevallást az előtársasági időszak utolsó napjától számítva 120 napon belül kell benyújtani.

4. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó, ezen minőségét jelzi a rovatban.

5. Az év közben kezdő vállalkozó ezt a tényt az ebben a rovatban lévő kockában jelzi. (Emellett az éves bevallás benyújtását, vagy – záró bevallás benyújtási kötelezettség esetén – záró bevallás benyújtását a I.1., vagy I.2. rovatban is jelölni kell.)

6. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó esetében az áttérés éve egy adóév, de annak hossza mindig kevesebb, mint 12 hónap. Ennek tényét itt kell jelölni. (Emellett az éves bevallás benyújtásának tényét a I.1. rovatban is jelölni kell. A bevallási időszaknál (4 pont) pedig az áttérés időszakát mint önálló adóévet kell feltüntetni.)

7. A személyi jövedelemadó törvény szerint mezőgazdasági őstermelő az az adózó, akinek őstermelői tevékenységből származó bevétele a 600 000 Ft-ot meghaladja.
8. A Htv 37 § (2) b) pontja alapján állandó jellegű iparüzési tevékenységgé váló tevékenység után benyújtott bevallás.

II. Bevallott időszak

Az Útmutató I. pontjában foglaltaknak megfelelően kell jelölni azt az időszakot, amelyre a bevallás vonatkozik.

III. A záró bevallás benyújtásának oka

Az Útmutató I. pontjában foglaltaknak megfelelően kell jelölni a bevallás benyújtásának okát a megfelelő kockában.

IV. Bevallásban szereplő betétlapok

A bevallási nyomtatványhoz különböző kiegészítő lapok tartoznak. A bevallás teljességéhez a vonatkozó kiegészítő lapokat is – tevékenység jellegének megfelelően – ki kell tölteni. Az „A”-tól „E”-ig terjedő lapok a nettó árbevétel levezetését tartalmazzák. **Ezek közül csak egyet – a vállalkozásra irányadó kiegészítő lapot – kell kitölteni** és benyújtani az adóhatósághoz. Az „F” jelű kiegészítő lapot az adóalapmegosztással összefüggésben kell kitölteni, annak, aki székhelyén kívül legalább egy településen telephellyel rendelkezik, azaz adóalapmegosztásra kötelezett. A „G” jelű betétlap túlfizetésről szóló nyilatkozat. Abban az esetben, ha az önkormányzati adóhatóság további adatokat is kér a bevalláshoz, akkor azt **további** kiegészítő lapokon teheti meg. Ekkor azokat is ki kell tölteni.

Az „A” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek az általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket. Ide tartozik minden iparüzési adóalany, amely nem minősül hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak, kockázati tőkealapnak, kockázati tőketársaságnak.

A „B” jelű kiegészítő lapot a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti hitelintézeteknek és pénzügyi vállalkozásoknak kell kitölteni.

A „C” jelű kiegészítő lapot a biztosítóknek kell kitölteni.

A „D” jelű lapot a befektetési vállalkozásoknak kell kitölteni.

Az „E” jelű lapot a kockázati tőkealapoknak és a kockázati tőketársaságoknak kell kitölteni.

V. Adóalany

Az adózó azonosításhoz szükséges adatokat értelemszerűen kell kitölteni.

VI. Az adó alapjának egyszerűsített meghatározási módját választók nyilatkozata

VI.1. Ha 2009. adóévre az adóalap egyszerűsített meghatározási módját választottam/választom

A 2009. évben a korábbi éveknek megfelelően lehetett élni az iparüzési adó alapjának egyszerűsített meghatározási módjával az alábbi adózói körben:

- a) a Htv. 39/A. § (1) bekezdése alapján, a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint, a 2009. évi teljes adóévben átalányadózó magánszemély (egyéni vállalkozó, mezőgazdasági kistermelő) vállalkozók. Ezen vállalkozók esetében az adó alapja a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadó alapjának 20%-kal növelt összege, azzal, hogy az adó alapja nem lehet több, mint a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti – e tevékenységből származó – bevételének 80 százaléka.
- b) más vállalkozó, feltéve, hogy a nettó árbevétele az adóévet megelőző adóévben – 12 hónapnál rövidebb adóévet megelőző adóév esetén napi arányosítással számítva időarányosan nem haladta meg a 8 millió forintot, illetve a tevékenységét adóévben kezdő vállalkozó esetén az adóévben – időarányosan – a 8 millió forintot várhatóan nem haladja meg. Ebben az esetben az adó alapja a nettó árbevételének 80 százaléka.

Az egyszerűsített adóalap meghatározás választásakor az a) és b) esetben nem kell kitölteni a VIII.2.–VIII.5. sorokat, továbbá „A” jelű kiegészítő lap II.2.–II.6. sorait. A VIII.6. sorban az előzőek szerint számított adóalap összegét kell írni.

VI.2. A 2010. adóévre az adóalap egyszerűsített megállapítási módját választom

Az adóalap egyszerűsített meghatározásának módját az alábbi adózói kör választhatja:

- a személyi jövedelemadó törvény szerint az adóévben átalányadózást választó magánszemély (egyéni vállalkozó, mezőgazdasági kistermelő) vállalkozó részére,
- azon vállalkozók (iparüzési adóalany) részére, aki a 2009. adóévben 8 millió Ft nettó árbevételt nem haladta meg, kezdő vállalkozó esetén várhatóan nem haladja meg, ha az adóévet megelőző év 12 hónapnál rövidebb volt, akkor arányosítással kell megállapítani az értékhátat.

Amennyiben az adózó 2010. adóévben élni kíván ezzel a lehetőséggel azt a négyzetben jelölnie kell.

VI.3. A 2009. adóévben, mint az egyszerűsített vállalkozói adó alanya az adóalap egyszerűsített megállapítási módját választottam/választom.

Az az adózó aki az **egyszerűsített vállalkozói adó alanya 2009. évben** és az iparüzési adóban az egyszerűsített megállapítást választotta, akkor azt az e sorban lévő négyzetben kell X-el jelölni. Az EVA alanyiságnak a VIII.1. sorban (az „A” jelű lapon is) az EVA alapját, a VIII.6. sorban az EVA alap 50%-át (az iparüzési adóalapot) kel feltüntetni. Az „A” jelű lap II.3–II.6. sorait, valamint a VIII.2–VIII.5. sorait nem kell kitölteni. Az EVA alanyiság évközi megszűnése esetén ugyan így kell kitölteni az egyéb sorokat.

VI.4. A 2010. adóévre, mint az egyszerűsített vállalkozói adó alanya az iparüzési adónál az egyszerűsített adóalap megállapítási módot választom.

Az **egyszerűsített vállalkozói adó (EVA) alanya a 2010. évben** az iparüzési adóban választhatja az iparüzési adóalap egyszerűsített meghatározási módját. Ez azt jelenti, hogy ma vállalkozási szintű iparüzési adóalap ebben az adózói körben az EVA alapjának 50%-a.

VII. Az adó kiszámítása

VII.1. sor: Itt kell feltüntetni a vállalkozás egészének szintjén képződő Htv. szerinti nettó árbevétel összegét, függetlenül attól, hogy tevékenységét hol végzi. A nettó árbevétel-elemek részletezése és azok értelmezése a vonatkozó kiegészítő lapon található. A vállalkozási szintű nettó árbevételt a vonatkozó kiegészítő lapon kell levezetni. **Ezért elsőként a vonatkozó kiegészítő lap VII.1. sorát, illetve az annak meghatározásához szükséges alsorokat kell kitölteni! Az adott kiegészítő lapon szereplő (kiszámított) VII.1. sor összegét kell itt feltüntetni.**

VII.2. sor: Itt kell feltüntetni a vállalkozási szintű eladott áruk beszerzési értékének összegét (elábé).

Eladott áruk beszerzési értéke: kettős könyvvitelt vezető vállalkozások esetében a vásárolt és változatlan formában eladott anyagoknak, áruknak – a számvitelről szóló törvény szerint eladott áruk beszerzési értékeként elszámolt – bekerülési (beszerzési) értéke. Az egyszeres könyvvitelt, valamint – a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó – pénzforgalmi nyilvántartást vezető vállalkozók esetében a tárgyévi árubeszerzésre fordított kiadás, csökkentve a kifizetett árukészlet leltár szerinti záró értékével, növelve a kifizetett árukészlet leltár szerinti nyitó értékével.

VII.3. sor: Ebben a sorban a vállalkozás egészének szintjén megjelenő közvetített szolgáltatások értékének összegét kell feltüntetni. (A közvetített szolgáltatások értéke magában foglalja a számviteli törvény szerinti közvetített szolgáltatásokkal azonos tartalmú ráfordításokat, valamint az alvállalkozói teljesítéseket, amely utóbbit a VII.4. sorban fel kell tüntetni.) Ebben a sorban az együttes összegnek kell szerepelni. A számviteli törvénnyel azonos tartalmú közvetített szolgáltatásokról akkor van szó, ha az adóalany saját nevében vásárol meg olyan szolgáltatást, amelyet harmadik személlyel írásban kötött szerződés alapján ez utóbbi számára változatlan formában ad tovább, azaz nem a saját teljesítményéhez használja fel. Mindennek ki kell tűnnie a számlázás és az azt alátámasztó analitikus nyilvántartásokból is. (A kimenő számlákban – ha az saját és közvetített szolgáltatásokat is tartalmaz – külön kell feltüntetni a közvetített szolgáltatás megnevezését és ellenőrzését, mely nem kell, hogy megegyezzen a szolgáltatás beszerzési árával.)

VII.4. sor: Itt kell feltüntetni a VII.3. sorban szereplő Htv. szerinti közvetített szolgáltatások értékéből az alvállalkozói teljesítések értékét. Alvállalkozói teljesítésről akkor lehet szó – feltéve, ha az adott ráfordítás nem került közvetített szolgáltatásként, elábként, anyagköltségeként elszámolásra – ha az adózó mind a megbízóval, mind a szállítóval (alvállalkozóval) is a Polgári Törvénykönyv szerinti vállalkozási szerződéses kapcsolatban áll.

VII.5. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a vállalkozási szintű – nettó árbevétel-csökkentő – anyagköltség összegét. Az anyagköltség a számviteli törvény szerint (az adóévben) elszámolt anyagköltséggel egyezik meg a számviteli törvény hatálya alá tartozók esetében. A személyi jövedelemadó törvény hatálya alá tartozó vállalkozó esetén a tárgyévben anyagbeszerzésre fordított kiadás a számviteli törvény szerinti vásárolt anyagok (alap-segéd-, üzem-, fűtőanyag, tartalék alkatrész, egy éven belül elhasználódó szerszámok, eszközök, berendezések) tárgyévi költségét jelenti. Az egyszerűsített könyvvitelt vezető vagy pénzügyi nyilvántartást vezető adózók esetében a tárgyévi anyagbeszerzésre fordított kiadást növelni kell a tárgyévi kifizetett leltári nyitókészlettel és csökkenteni a tárgyévi kifizetett leltári zárókészlet értékével.

VII.6. sor: Ez a sor szolgál a helyi adótörvény szerinti, vállalkozási szintű iparüzési adóalap megállapítására, függetlenül a tevékenység végzésének helyétől. Ha a vállalkozót több önkormányzat illetékességi területén terhelő állandó jellegű iparüzési adókötelezettség, akkor ezt az összeget kell – az adóalap-megosztásra irányadó jogszabályok szerint – megosztani az egyes települések között. Ha a VII.1. sor összegét eléri vagy meghaladja a VII.2., VII.3., VII.5. sorok együttes összege, akkor ebben a sorban „0”-t kell szerepeltetni. Az adóalap egyszerűsített meghatározását választó adózó esetében itt kell feltüntetni az adóalap számított összegét a VII.1., a VII.2., és a VII.3. pontokhoz fűzött magyarázat alapján.

VII.7. sor: A VII.6. sorban szereplő vállalkozási szintű adóalap csökkenthető az adóévi működés hónapjai alapján számított adóévi átlagos statisztikai állományi létszámmal az előző adóévi működés hónapjai alapján az előző adóévre számított átlagos statisztikai állományi létszámhoz képest bekövetkezett – főben kifejezett – növekménye után 1 millió forint/fő összeggel. Nem vehető igénybe az adóalap-mentesség azon létszámbővítéshez, amely állami támogatás igénybevételével jött létre. Állami támogatásnak minősül a Munkaerőpiaci Alapból folyósított olyan támogatás, amelynek feltétele új munkahely létesítése.

Az átlagos statisztikai állományi létszámot a Központi Statisztikai Hivatal Útmutató az intézményi munkaügyi statisztika kérdőíve kitöltéséhez c. kiadvány 1999. január 1. napján érvényes szabályai szerint kell – két tizedesjegy pontossággal – számítani. Az adóévi átlagos statisztikai állományi létszám számítása során figyelmen kívül kell hagyni azt, aki egyébként a statisztikai állományi létszámba tartozik, ám állományba kerülését közvetlenül megelőzően a vállalkozóval a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolattal rendelkező vállalkozásnál tartozott az átlagos statisztikai állományi létszámba.

Az adóévben jogelőd nélkül alakult vállalkozó – magánszemély vállalkozónál vállalkozónak az adóévet megelőző két adóév egyikében sem minősülő vállalkozó – esetén az előző adóévi statisztikai állományi létszámmal nulla fővel kell tekinteni. Az adóévben átalakulással létrejött vállalkozó esetén az adóévet megelőző adóév statisztikai állományi létszámmal a jogelőd vállalkozó statisztikai állományi létszámát kell tekinteni. Az adóévben szétválással (különválás, kiválás) létrejött vállalkozók esetén az adóévet megelőző adóév számított statisztikai állományi létszámmal a jogelőd vállalkozó statisztikai állományi létszámmal olyan arányával számított összeget kell tekinteni, amilyen arányt a szétválással létrejött vállalkozók végleges vagyonmérlegeiben külön-külön feltüntetett vagyonérték képvisel a szétválással létrejött vállalkozók végleges vagyonmérlegeiben szereplő együttes vagyonértékben. Az adóévben egyesüléssel (összeolvadás, beolvadás) létrejött vállalkozó esetén az adóévet megelőző év statisztikai állományi létszámmal az egyesülés előtt meglévő jogelőd vállalkozók együttes statisztikai állományi létszámát kell tekinteni.

VII.8. sor: Ebben a sorban a külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységre jutó adóalap mentességének összegét kell feltüntetni. Mentés az adóalapnak az a része – legfeljebb azonban az adóalap 90%-a –, amely a külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységből származik, feltéve ha azt a telephely szerinti állam önkormányzatának fizetendő, a vállalkozási tevékenységet terhelő adó terheli.

VII.9. sor: Ha az adóévben a vállalkozó átlagos statisztikai állományi létszáma az előző adóév átlagos statisztikai állományi létszámához képest 5%-ot meghaladó mértékben csökken, akkor az adóévet megelőző adóévre igénybe vett adóalapmentesség összegével a helyi adóról szóló törvény 39. §-ának (1) bekezdése szerinti adóalapot meg kell növelni.

VII.10. sor: Ez a sor szolgál a helyi adóról szóló törvény szerinti, a foglalkoztatás növeléséhez kapcsolódó adóalapmentességgel illetve a külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységre jutó adóalap mentességgel csökkentett Htv. szerinti vállalkozási szintű iparüzési adóalap megállapítására. Abban az esetben, ha a vállalkozót több önkormányzat illetékességi területén terhelő állandó jellegű iparüzési tevékenység után adókötelezettség (székhelyen kívül legalább egy településen telephelyet tart fenn), akkor ezt az összeget kell – az adóalap-megosztásra irányadó szabályok szerint – megosztani az egyes települések között.

VII.11. sor: Itt kell feltüntetni a VII.10. sorban szereplő mentességekkel csökkentett Htv. szerinti vállalkozási szintű adóalap megosztása eredményeként előálló – törvényi szabályok szerinti – települési adóalapot. Természetesen abban az esetben, ha a vállalkozót nem terhelő adóalap-megosztási kötelezettség (székhelye szerinti településen kívül, más önkormányzat illetékességi területén nincs telephelye), akkor az ezen sorban szereplő összeg megegyezik a VII.10. sor összegével. Amennyiben a vállalkozót adóalap-megosztási kötelezettség terheli, az „F” lap kitöltése kötelező.

VII.12. sor: Az önkormányzat rendeletében különféle mentességi szabályokat fogalmazhat meg. Itt kell feltüntetni azon mentességek számszerűsített hatását, melyek az – önkormányzat rendeletere szerint – a települési adóalap összegét csökkentik.

VII.13. sor: Ez a bevallási sor az adóköteles adóalap megállapítására szolgál. A települési adóalap (VII.11. sor) összegéből le kell vonni az adómentes adóalap összegét (VII.12. sor). Abban az esetben, ha a VII.12. sor összege eléri vagy meghaladja a VII.11. sor összegét, akkor itt „0”-t kell feltüntetni. Ekkor a VII.14. sorba és a VII.18. sorba egyaránt „0”-t kell írni.

VII.14. sor: Az adóköteles települési adóalapra jutó adó összegét kell itt feltüntetni, az önkormányzati rendelet szerinti hatályos adómenték alapulvételével.

VII.15. sor: Az önkormányzati rendelet szabályai szerint az adót csökkentő kedvezmények összegét kell feltüntetni, összesen.

VII.16. sor: A helyi adótörvény szabályai szerint az ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység után megfizetett adóátalány összegét – az adóalap-megosztás arányában – le lehet vonni a székhely, telephely szerinti önkormányzatokhoz kimutatott adó összegéből, legfeljebb azonban csak annak nagyságáig. Például ha az adózó adóévben 200.000 forintot fizetett ki adóátalány címén, az adóalap-megosztás eredményeként pedig a települési adóalap a vállalkozási szintű adóalap 20%-a, akkor az adott önkormányzatnál levonható összeg az adóévben megfizetett adóátalány 20%-a, azaz 40.000 forint. Abban az esetben, ha az önkormányzatra jutó adóátalány összege meghaladja a VII.14. sor összegét, akkor itt csak a VII.14. sorban szereplő összeget lehet feltüntetni, a településre jutó adóátalány összegét pedig VII.22. sorban kell szerepeltetni.

VII.17. sor: A helyi adótörvény módosításáról szóló 1995. évi XCVIII. törvény 10. §-ának (2) bekezdése – átmeneti szabályként – a magánszemély vállalkozó esetében lehetővé teszi, hogy a kommunális beruházás miatt az iparüzési adó összegét csökkentse. Ha a magánszemély adóalanynak a hivatkozott rendelkezés szerint adóévben csökkentheti az adóját, akkor itt kell feltüntetni az adóévben e címen érvényesíthető kedvezmény összegét.

VII.18. sor: Ez a sor szolgál az adóévi iparüzési adófizetési kötelezettség kiszámítására. Az adóköteles adóalapra vetített adó összegéből (VII.14. sor) le kell vonni az adó összegét különféle jogcímenek csökkentő tételeket (a VII.15–VII.17. sorok együttes összegét). Abban az esetben, ha az adót csökkentő tételek együttes összege eléri vagy meghaladja a VII.14. sor összegét, akkor itt „0”-t kell feltüntetni.

VII.19–VII.21. sorok: Ezen sorok szolgálnak az adóévi adó elszámolására, pénzügyi rendezésére. A VII.19. sorban az adóévben adóelőlegre ténylegesen befizetett összeget, a VII.20. sorban pedig – a kettős könyvvitelt vezető esetében – az adózás rendjéről szóló törvény szerinti feltöltési kötelezettség miatt befizetett összeget kell feltüntetni.

Amennyiben a VII.18. sorban szereplő összeg meghaladja a VII.19. sor és a VII.20. sor együttes összegét, akkor a különbözetet a VII.21. sorban (még fizetendő adó) kell feltüntetni. Ezt az összeget kell – éves bevallás esetén – legkésőbb adóévet követő év május 31-ig befizetni az önkormányzati adóhatóság számlájára. Záró bevallás és előtársasági bevallás esetén a bevallás benyújtásának határidejével egyező időpontban kell az adót megfizetni.

Abban az esetben, ha a VII.19. sor és a VII.20. sor együttes összege meghaladja a VII.18. sor összegét, akkor a különbözetet a VII.21. sorban kell feltüntetni.

VII.22. sor: Itt kell feltüntetni az ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység után az adóévben megfizetett adóátalány önkormányzatra jutó összegét. Ez az összeg megegyezik a VII.16. sorban feltüntetett összeggel, ha a VII.14. sorban feltüntetett adó arra fedezetet biztosít, ha nem, akkor annál csak nagyobb összeg szerepelhet ebben a sorban.

VIII. Adóelőleg bevallása

VIII.2. sor: Első előlegzéslet összege a VII. pont 18. sorában szereplő adóösszeg csökkentve az önkormányzat határozata alapján 2010. március 16-án fizetendő összeggel.

VIII.3. sor: Második előlegzéslet összege a VII. pont 18. sorában szereplő adóösszeg fele.

IX–X. sorok: Nyilatkozatok értelemszerű kitöltése.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „A” JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ

Az „A” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek az általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket. Ide tartozik minden iparüzési adóalany, amely nem minősül hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak, kockázati tőkealapnak, kockázati tőketársaságnak.

A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a kiegészítő lap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

II.1. sor: Ebben a sorban kell levezetni a – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét. A II.2. sor összegéből ki kell vonni a II.3., II.4., II.5., II.6. sorban szereplő összegeket. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap II.1. sorában feltüntetendő összeggel!**

II.2. sor: A számviteli törvény hatálya alá tartozó adóalanyok esetében itt kell szerepeltetni a számviteli törvény 72–75. §-ában szereplő rendelkezések alapján meghatározott – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét. A jellemzően nem vállalkozási tevékenység folytatására alakult szervezetek (pl.: társadalmi szervezet, egyház, alapítvány, költségvetési szerv stb.) esetében a vállalkozási tevékenységgel összefüggésben realizált árbevétel összegét kell feltüntetni. A személyi jövedelemadó hatálya alá tartozó (magánszemély) adóalany esetében ebbe a sorba a tevékenységgel (terméktértékesítés, szolgáltatásnyújtás) összefüggésben kapott készpénz, jóváírás vagy bármilyen más vagyoni érték összegét kell beírni. Az egyszerűsített adóalap megállapítását választók itt a nettó árbevételt, az átalányadózó magánszemélyeknek az átalányadó alapját, az EVA alanyoknak pedig az EVA alapjának összegét kell feltüntetni és a II.1. sorba beírni. Ezen – egyszerűsített adóalap megállapítását választó – adózói kömek a II.2.–II.5. sorokat nem kell kitölteni.

II.3. sor: Ebben a sorba kell beírni a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti jogdíjból származó, árbevételként elszámolt ellenértéket.

II.4. sor: Ebben a sorba kell beírni az egyéb szolgáltatások értékeként, illetve egyéb ráfordítások között kimutatott – az adóhatósággal elszámolt – jövedéki adó összegét.

II.5. sor: Ebben a sorba kell beírni az egyéb ráfordítások között kimutatott, az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó, energia adó összegét.

II.6. sor: Külön jogszabály szerint felszámítható – árbevételként elszámolandó – felszolgálati díjat nem terheli iparüzési adó, ezért azt le kell vonni a nettó árbevételből. Ebben a sorba a felszolgálati díj árbevételként elszámolt összeget kell beírni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „B” JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ

A „B” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek hitelintézetnek, vagy pénzügyi vállalkozásnak minősülnek.

A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a kiegészítő lap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

II.1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a II.2.–II.8. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel-elemek összegét, oly módon, hogy a II.2.–II.7. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a II.8. sor összegét le kell vonni. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap II.1. sorában feltüntetendő összeggel!**

II.2.–II.8. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. A sorokat a számviteli törvény és a hitelintézetek, pénzügyi vállalkozások éves beszámoló készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 250/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „C” JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ

A „C” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek biztosítónak minősülnek.

A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a kiegészítő lap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

II.1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a II.2.–II.6. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel-elemek összegét, oly módon, hogy a II.2.–II.7. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a II.8. sor összegét le kell vonni. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap II.1. sorában feltüntetendő összeggel!**

II.2.–II.8. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. A sorokat a számviteli törvény és a biztosítók éves beszámoló készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 192/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „D” JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ

A „D” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek befektetési vállalkozásnak minősülnek.

A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a kiegészítő lap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

II.1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a II.2.–II.6. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel-elemek összegét. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap II.1. sorában feltüntetendő összeggel!**

II.2.–II.6. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. Az egyes sorokat a számviteli törvény és a befektetési vállalkozók éves beszámoló készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 251/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „E” JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ

Az „E” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek kockázati tőketársaságnak, vagy kockázati tőkealapnak minősülnek.

A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a kiegészítő lap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

II.1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a II.2.–II.6. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel-elemek összegét, oly módon, hogy a II.2. és II.3. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a II.4., II.5., II.6. sor összegét le kell vonni. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap II.1. sorában feltüntetendő összeggel!**

II.2. sor: A számviteli törvény hatálya alá tartozó adóalanyok esetében itt kell szerepeltetni a 2000. évi C. tv., számviteli törvényben meghatározott – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét. A jellemzően nem vállalkozási tevékenység folytatására alakult szervezetek (pl.: társadalmi szervezet, egyház, alapítvány, költségvetési szerv stb.) esetében a vállalkozási tevékenységgel összefüggésben realizált árbevétel összegét kell feltüntetni. A személyi jövedelemadó hatálya alá tartozó (magánszemély) adóalany esetében ebbe a sorba a tevékenységgel (terméktértékesítés, szolgáltatásnyújtás) összefüggésben kapott készpénz, jóváírás vagy bármilyen más vagyoni érték összegét kell beírni.

II.3. sor: Ebben a sorba kell beírni a számviteli törvény 84. §-ának (1)-(2). bekezdéseiben leírtak alapján kell kiszámítani és bejegyezni a befektetett pénzügyi eszközöknek minősülő részvények, részesedések a mérlegkészítés időpontjáig pénzügyileg realizált árfolyamnyereség, továbbá az ilyen befektetések után kapott (járt) osztalék és részesedés együttes összegét.

II.4. sor: Ebben a sorba kell beírni a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti jogdíjból származó, árbevételként elszámolt ellenértéket.

II.5. sor: Ebben a sorba kell beírni az egyéb szolgáltatások értékeként, illetve egyéb ráfordítások között kimutatott – adóhatósággal elszámolt – jövedéki adó összegét.

II.6. sor: Ebben a sorba kell beírni az egyéb ráfordítások között kimutatott, az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó, energia adó összegét.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „F” JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ

Ha a vállalkozó (adózó) több önkormányzat illetékességi területén végez állandó jellegű iparüzési tevékenységet, akkor az „G” jelű kiegészítő lapot is ki kell tölteni.

A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a kiegészítő lap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

A kiegészítő lap vonatkozó soraiba a vállalkozás egésze illetőleg az adott önkormányzat területére jutó személyi jellegű ráfordítás, illetőleg eszközérték összegét kell beírni.

II. sor: Itt kell megjelölni a – többször módosított – Helyi adóról szóló 1990. évi C. törvény 39. §-ban és a törvény mellékletében foglaltak alapján 2009. évben számított adóalap telephelyenkénti megosztásának módját. Ha a személyi jellegű ráfordítás szerinti adóalap megosztást alkalmazza, akkor a III.1. és III.2. sorokat kell kitölteni. Amennyiben az eszközérték arányos megosztási módszert alkalmazza úgy III.3. és a III.4. sorokat kell kitölteni. Ha a vállalkozás a komplex megoldási módszert alkalmazza abban az esetben III.1.–III.4. sorokat mind ki kell tölteni.

III.1. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.1. pontja alapján számított (vállalkozás szintű) személyi jellegű ráfordítás összegét, azaz a személyi jellegű ráfordítás arányában történő adóalap-megosztás vetítési alapját.

III.2. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a személyi jellegű ráfordítással arányos megosztási módszer alkalmazása során az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült személyi jellegű ráfordítás összegét.

III.3. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.2. pontja alapján számított, a székhely, telephely szerinti településre jutó összes eszközérték összegét, azaz az eszközarányos adóalap-megosztás vetítési alapját.

III.4. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült Htv. melléklete szerinti eszközérték összegét.

III.5. sor: Egyetemes vagy közüzemi szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő villamosenergia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítésből származó összes számviteli törvény szerinti nettó árbevétele.

III.6. sor: Egyetemes vagy közüzemi szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő villamosenergia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítésből származó az önkormányzat illetékességi területére jutó számviteli törvény szerinti nettó árbevétele.

III.7. sor: Villamos energia elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az összes végső fogyasztónak továbbított villamosenergia vagy földgáz mennyisége.

III.8. sor: Villamos energia elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az önkormányzat illetékességi területén lévő végső fogyasztónak továbbított villamosenergia vagy földgáz mennyisége.